



1. วัดร้างพระบัง
2. วัดร้างห้วยนายพัน
3. วัดร้างนาหม่อง
4. วัดร้างพระธาตุกระหย่อง
5. วัดร้างห้วยนายเอี่ยน
6. วัดร้างศรีจันทร์
7. วัดร้างภายในสถานีอนามัย
หนองจันทร์
8. วัดร้างนาบั้ง
9. วัดท่าหนองจันทร์
10. วัดป่าแฝกศรี
11. วัดร้างปทุมมาผล
12. วัดป่าบ้านเมืองเก่า
13. ดอนปู่ไผ่
14. วัดพระธาตุเมืองเก่า
15. วัดร้างท่า
16. วัดป่าดงหมู
(วัดนางอัครวิจิตรวัดนางคำทอง)

(วัดหัวหนองจันทร์)



วัดร้างศรีจันทร์

วัดร้างศรีจันทร์ (วัดหัวหนองจันทร์) อยู่ด้านหลังวัดศรีจันทร์ราษฎร์ หมู่ที่ 1 บ้านหนองจันทร์ ตำบลท่าด้อ อำเภอมืองนครพนม จังหวัดนครพนมบริเวณพิกัด 48 Q 477732 E/1918432 N ความสูง จากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 141 เมตร ภาพพื้นที่เป็นชายเนิน ติดทุ่งนาด้านทิศตะวันออกของหมู่บ้านหนองจันทร์

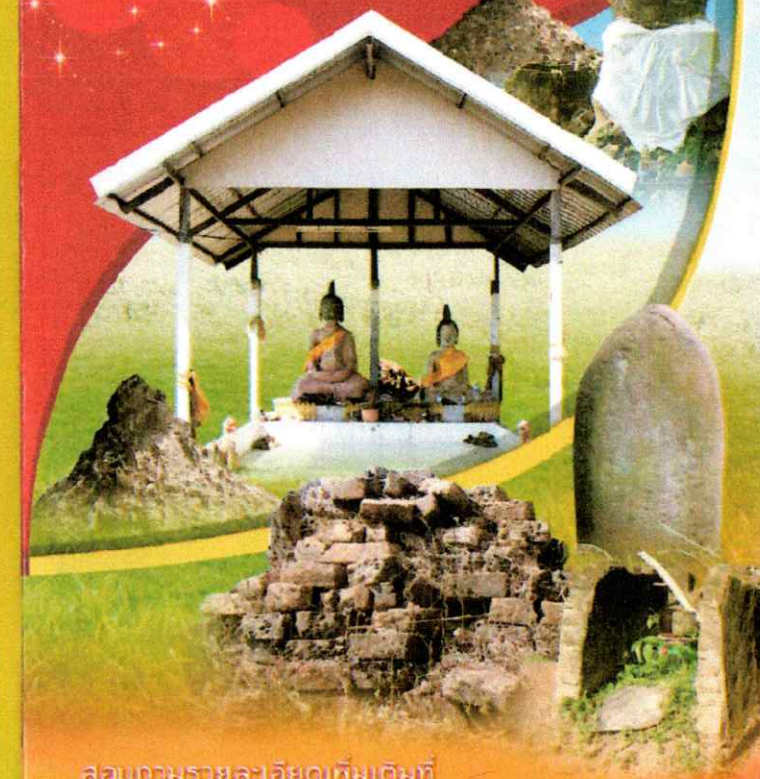
วัดร้างศรีจันทร์ประกอบด้วยเจดีย์ 1 องค์และเนินโบราณสถาน 3 แห่ง เจดีย์มีลักษณะเป็นเจดีย์ก่อด้วยอิฐแต่เนื่องจากปกคลุมด้วยต้นไม้หนาแน่นจึงไม่สามารถเห็นรูปทรงชัดเจน ส่วนเนินโบราณสถานที่อยู่ถัดจากเจดีย์ มาทางทิศตะวันออกเป็นเนินโบราณที่พบหลักฐานชัดเจนกว่าเนินอื่น กล่าวคือมีก้อนอิฐและเศษกระเบื้องมุงหลังคากระจายอยู่อย่างหนาแน่น และยังพบแนวฐานที่เป็นชั้นอิฐเรียงตัวอย่างมีระเบียบ ก้อนอิฐที่มีสภาพ

สมบูรณ์วัดขนาดได้กว้าง 14.5 ซม. ยาว 28.3 ซม. หน้า 6 ซม. และกว้าง 15.5 ซม. ยาว 30 ซม. หน้า 6 ซม. โดยปัจจุบันเป็นที่ตั้งของศาลา ปะติมาฐานพระประธาน 2 องค์ เป็นพระพุทธรูปหินทรายประทับนั่ง ปางสมาธิ ที่ได้รับการซ่อมด้วยการปั้นปูนเสริม ขนาดหน้าตักกว้าง 77.5 ซม. และ 86 ซม. พบชิ้นส่วนพระพุทธรูปปูนปั้น คือพระหัตถ์ ขนาดกว้าง 17.5 ซม. ยาว 37 ซม. และพระวรกายช่วงล่างประทับนั่งขัดสมาธิ หน้าตักกว้าง 94 ซม. สูงเท่าไหล่ 35 ซม. และพระพุทธรูปไม้ 2 องค์

ส่วนเนินโบราณสถานอีก 2 แห่ง ตั้งอยู่ทางทิศเหนือ และทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเจดีย์ มีลักษณะเป็นเนินดินที่มีอิฐ และเศษกระเบื้อง มุงหลังคากระจายอยู่ เป็นจำนวนมาก



โบราณสถาน ตำบลท่าด้อ



สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมที่

งานพัฒนาการท่องเที่ยว กองการศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้อ

159 หมู่ที่ 4 ต.ท่าด้อ อ.เมืองนครพนม จ.นครพนม

โทร. 042-532567, 042-532522

www.thakhonp.go.th

วัดก้อนเล้า

วัดเมืองเก่า

ตั้งอยู่หมู่ที่ 14 บ้านหนองจันทร์

วัดร้างนาป่า

วัดร้างนาป่า (วัดก้อนเล้า) เป็นวัดร้างเก่าแก่มาตั้งแต่ปี 13 บ้านหนองจันทร์ ตำบลท่าค้อ อำเภอเมือง นครพนม จังหวัดนครพนม บริเวณพิกัด 48° 47' 77.45" E / 19° 17' 56" N ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ประมาณ 141 เมตร นายประพันธ์ จุงโก กำนันตำบลท่าค้อ อายุ 58 ปี อาศัยอยู่บ้านเลขที่ 22 ให้ข้อมูลว่า เดิมทีวัดนี้มีเป็นารก เพื่งมีการอพยพเข้ามาอยู่เมื่อประมาณ 20 ปีก่อน คนเผ่าทอนแก้วเรียกวัดนี้ว่า วัดก้อนเล้า เนื่องจากมีก้อนอิฐมากโบราณสถานภายในวัดก้อนเล้าประกอบด้วย เจดีย์ 2 องค์ วิหาร 1 หลัง และสิ่ง 1 หลัง



เจดีย์เป็นเจดีย์ก่อด้วยอิฐมีร่องรอยการสถาปนาเหลือให้เห็นทางพื้น ทิศตะวันออกหนึ่งด้านทิศตะวันตกของเจดีย์ทั้งสองด้านมีกำแพงล้อมรอบวัดขนาดได้กว้าง 15 ซม. ขอบที่ก่อสร้างไว้เพื่อพระพุทธรูปหินทรายรอบหนึ่งปางมารวิชัย สภาพชำรุด พระพุทธรูปและเศียรหักหาย ขนาดหน้าผากกว้าง 9 ซม. ความสูงเท่าที่เห็น 11 ซม.ฐานกว้าง 7 ซม. ยาว 10 ซม.วิหาร ตั้งอยู่ติดจากเจดีย์มาทางทิศตะวันตก มีสภาพเป็นเนินเตี้ยๆวัดตาม แนวตะวันออกตะวันตก ขนาดประมาณ 8 x 21 เมตร มีดินปนโคลน และมีต้นไม้ใหญ่ขึ้นหลายต้นกิ่งก้านเลื้อยแผ่แนวฐานที่ยังคงสภาพอยู่สูง เรียงเป็นระเบียบอยู่อย่างเห็นได้ชัดโดยเฉพาะทางด้านทิศใต้ถนนเนินดินหนาเศษอิฐและกระเบื้องมุงหลังคากระจัดกระจายทั่วไป



นอกจากนี้ยังพบอิฐครึ่งวงกลมซึ่งใช้เป็นส่วนประกอบของเสาวิหาร ที่ยังคงอยู่ดี และ ล้อมรอบอยู่รอบบริเวณภายในด้านทิศตะวันออก โดยอิฐครึ่งวงกลมก่ออยู่ติดที่วัดขนาดได้กว้าง 19 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลาง 38 ซม. ส่วนความหนาไม่สามารถวัดได้ จึงวัดจากอิฐประเภทเดียวกันได้กว้าง 6.5 ซม. อิฐอยู่ทางด้านทิศเหนือของวิหาร มีสภาพเหลือแต่ฐาน มีดินปนโคลนขนาดประมาณ 8 x 6 เมตร มีบันไดทางขึ้นด้านทิศใต้ กว้าง 10 เมตร หนึ่งทาง ยกอยู่ตรง 8 ทิศ ทั้งเอียงและแบน และ 8 เหลี่ยม โดยไปเสมากับแผ่นแบนใหญ่ที่สุดวัดได้กว้าง 34 ซม. หนา 17 ซม. สูงพื้นดิน 22 ซม. นอกจากนี้ยังพบว่า มีเศษกระเบื้องมุงหลังคากระจัดอยู่ทั่วไปเจดีย์ ด้านทิศตะวันออกมีเจดีย์วิหาร เหลือแต่ฐานอิฐขนาดประมาณ 2.5 x 2.5 เมตร อย่างไรก็ตาม พื้นที่ยังโบราณสถานแห่งนี้จะกลายเป็นบริเวณว่างไปจนถึงรุ่นเพราะพบว่า ที่นา ด้านทิศตะวันออกของเจดีย์ของวัดก้อนเล้า พบเป็นเขตแดนที่มีอิฐและเศษกระเบื้องกระจัดอยู่ โดยทิศทางเพิงค้ำตั้งอยู่เป็นจุดสังเกต

วัดแต้มร้าง

วัดบ้านเมืองเก่า (วัดแต้มร้าง) ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 บ้านเมืองเก่า ตำบลท่าค้อ อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม บริเวณพิกัด 48° 47' 86.91" E / 19° 15' 56.53" N ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 146 เมตร เป็นโบราณสถานที่ได้รับการประกาศให้เป็นโบราณสถานสำคัญของชาติแล้วในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 115 ตอน 38 ง. 20 พฤษภาคม 2541



โบราณสถานในวัดแต้มร้างเท่าที่ปรากฏให้เห็นชัดเจนประกอบด้วย เจดีย์ 1 องค์ วิหาร 1 หลัง ที่ด้านทิศใต้ของเจดีย์และแนวอิฐ บริเวณทิศตะวันออกของเจดีย์ที่สันนิษฐานว่าน่าจะเป็นแนวฐานของอาคารศาสนสถานอีก 1 หลัง



เจดีย์ มีลักษณะเป็นเจดีย์ก่อด้วยอิฐปนปูน น่าจะเป็นเจดีย์ที่มีรอยต่อทรงรีฐานแหลมสูงด้วยวัดบ้านเมืองเก่า โดยเริ่มจากฐานเขียง ขึ้นไปเป็นชั้นบัวคว่ำและหน้ากระดาน มีชั้นไม่เป็นชั้นบัวคว่ำ บัวหงาย หน้ากระดาน 3 ชั้นจึงเป็นส่วนยอดที่มุมบัวคว่ำขึ้น ที่หนึ่งจากฐานล่างทิศตะวันตก ยังปรากฏให้เห็นกับบัว ที่มีปลายงอนเจดีย์ขึ้นเป็นลักษณะเฉพาะตัวของเจดีย์วัฒนธรรมล้านช้าง ทั้งนี้ เจดีย์ด้านทิศตะวันออกปรากฏร่องรอยของการถูกฉีกยอดสุดจากแนวพังทลายลงบางส่วน มีชิ้นส่วนแตกหล่น วางอยู่บริเวณด้านหน้าเจดีย์ทางด้านทิศเหนือ น่าจะนำมาจากจุดที่ทลายไปบริเวณเดียวกัน มีดินปนโคลนด้านทิศใต้ของเจดีย์ เป็นที่ตั้งของวิหารขนาดเล็ก หันหน้าไปทางทิศตะวันออก ส่วนหลังคาพังทลายไปถึงหลัง เหลือเพียงส่วนหนึ่งด้านทิศเหนือ ใต้ และตะวันตก

วัดร้างนาม่อง

วัดร้างนาม่อง ตั้งอยู่หมู่ที่ 14 บ้านหนองจันทร์ ตำบลท่าค้อ อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม บริเวณพิกัด 48° 47' 77.27" E / 19° 19' 03.2" N ความสูงจากระดับน้ำทะเล ปานกลาง ประมาณ 145 เมตร ส่วนชื่อวัดนาม่องนั้นมาจากพระพันธ์ จุงโก กำนันตำบลท่าค้อ ให้ข้อมูลว่า เป็นชื่อเรียกมาแต่เดิม โดยไม่ทราบที่มา ชัดเจน ส่วนคำว่า "ม่อง" ในภาษาอีสานหมายถึง คือตอไม้



จากการสำรวจพบว่าบริเวณวัดร้างนาม่อง มีความเป็นไปได้ว่า มีความเป็นไปได้ว่ามีเจดีย์ หรืออาคารศาสนสถานจำนวน 5-8 แห่ง แต่เนื่องจากบางจุดยังเป็นสภาพป่ารก บางจุดยังคงมีดินปนโคลน จนไม่สามารถขุดได้แน่ชัด จึงยังพบการกระจาย โดยบริเวณที่พบ หลักฐาน ชัดเจนคือ แนวอิฐที่หักพังของอาคาร



วิหารมีลักษณะเป็นเนินดินยาวตามแนวตะวันออก-ตะวันตก ขนาด 12x16 เมตร (อาจเป็นไปได้ว่ามีทั้งเจดีย์และวิหาร แต่เนื่องจากสภาพดินและดินปนโคลนทั้งหมดยังไม่สามารถขุดได้) ยังคงชั้นอิฐเรียงตามแนวฐานด้านทิศใต้ และทิศตะวันออก ขนาดอิฐที่ยังคงสภาพสมบูรณ์มีขนาด กว้าง 12.5 เซนติเมตร ยาว 26 เซนติเมตร หนา 5.3 เซนติเมตร โดยพบเศษกระเบื้องที่พระพุทธรูปนั่งบริเวณปลายสุดด้านทิศตะวันตก ส่วนเดียวกว้าง 45 เซนติเมตร ยาว 60 เซนติเมตร เป็นแผ่นสี่เหลี่ยม พระเศียร 20 เซนติเมตร ส่วนองค์พระมีขนาด กว้าง 83 เซนติเมตร ความยาวพระเศียรเท่าที่เห็น 79 เซนติเมตร ความกว้างบนพระองค์เท่าที่เห็น 38 เซนติเมตร ส่วนเนื้อเศียรและองค์พระเป็นเศษอิฐขนาดเล็กผสมปูน ก้อนฉาบปูนเรียบทั้งด้านนอก และยังคงพบชิ้นส่วนกระเบื้อง มุงหลังคา และชิ้นส่วนกลึงธาตุขี้ ที่บริเวณวิหารด้วย

นอกจากวิหาร มีดินปนโคลนด้านทิศตะวันออกประมาณ 50 เมตร พบแนวอิฐเรียงเป็นแนวเป็นกำแพงสองด้าน ใช้เป็นส่วนของ สิ่งก่อสร้างมีเหลี่ยม ขนาดเท่าที่เห็นประมาณ 3x4 เมตร